

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Györgyjakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

A titulus-viszketeg.

I.

Modern nyelven kifejezve mondhatnám „czimkórság“-nak is, de hát jobbnak tartom így közönséges nyelven kifejezve.

Mi ez a titulus-viszketeg? . . . egy köztünk a jelenben fölötté divó társadalmi betegség, melyben szenved a társadalom legalsó rétegéből származott egyéntől kezdve a családfáját Árpádnak valamelyik vezéréig felvinni képes tekintetes, nagyságos, esetleg méltóságos uraság is.

Ma a czimkórság nyavalyája, a titulus érdemen felüli osztogatása és nem ritkán kierőszakolása általánosan bevett szokássá lett, szégyenére a művelt XIX-ik századnak, mely az egyenlőséget irta zászlójára s szégyenére a demokratikus eszméknek. Ma mindenki, a ki felkúzdheti magát a föld porából, czimet, hajhász, titulus vadász s rangra vágyik. Oly kiterjedt már e betegség, hogy nincsen a társadalomnak olyan rétege, melyben a legveszedelmesebb ragály gyanánt ne dühöngne e divatos betegség. Ha gazdálkodással foglalkozó földműves vagy kereskedő kevés előnyre szert tett, iparos haladását látja dolgozó s kissé — a mint mondani szokás — „jól van dolga“: mindjárt kevésli az „ur“ czimet; legalább a „tekintetes“ czimre érdemesnek tartja magát. A város polgára: szatócs s kocsmáros, mi

lenne más, ha nem „ténsum“! a megyei őrök, díjnok, már az „tekintetes“ a falusi bírónak, az adóvégrehajtóval egyetemben. Így tovább fokozkodik a nagyságosok, sőt méltóságos uraságok.

Ha vizsgáljuk a társadalom miasmáit, úgy találjuk, hogy azok nőinknél*) vannak túlsúlyra jutva és ezektől áradnak ki a férfiakra; egy selyem ruha nem okoz annyi örömet egy közepes állású ember nevének, mintha megnagyságotatit. No meg bizonyos osztálybeli nők nemcsak a czimkórságban, hanem az esztelen és nevetséges gőgkórságban is szenvednek s legtöbb esetben — tisztelet a kivételnek — minden műveltség hiányában s csak azért, mert férjeik esetleg vagyonosak, vagy valamely tiszttel viselnek. Az ilyenek aztán azt hiszik magukról, hogy jól áll nekik a pöffeszkedés, sőt gyakran láthatni, hogy arcuk szálnalmas mosolyra húzódik, ha egy egyszerű, nem páváskodó s műveltségénél fogva szerény nő jelenik meg velük egy társaságban.

Mondhatná mindezekre valaki, hogy miért is nevezem én a czimkórságot betegséggnek? hiszen mit tesz az, ha valaki „tekintetes“-nek hivatja magát? miért ne adnók meg neki a „nagyságos“ czimet is, ha vágyik rá? azzal csak nem kopik el az ember szája! Lényegében véve igaz, hogy az a titulázás olyan,

*) Oh, azok az asszonyok!

Szerk.

mint a szentelt víz. Csak hogy a czimkórság ajtóul szolgál a nagyravágyáshoz, melynek nyílásán bekandikál a mumus, a rangkórság ördöge.

A rangkórság az, mely a czimkórsággal karöltve, oly sok virágzó családot juttatott már koldusbotra. Igen; mert a czim megkívánja, hogy ahhoz mértén vezessük házunkat, nehogy az irigy szemek érdemtelennek találjanak a titulus viselésére.

Természetes következmény aztán, hogy ki tovább nyújtózkodik, mint a meddig takarója ér, az hamar meghűti a lábát. A pöffeszkedő béka meséje sohasem vált oly igaznak be, mint a mai korban, midőn minden kétes existencia urhatnám szerepet igyekszik vinni. Oda tolakodik, a hol nem készült számára üldőhely. Majmol, urat játszik, divatbábként grasszál egy ideig, míg t. i. a vagyons s kredit engedi, aztán eltűnik, mint a hullámzó folyó habja, s lesz belőle proletárja a társadalomnak, tisztességtelen koldus, ki csak zsebedre áhitozik s funkciója a zsarolás.

B...

Ipar-iskolánkról.

K. Várhely, 1885. decz. 3.

I.

Mindazoknak, kik a székely ipar és így a székely nép számára egy szebb jövőt szívből ohajtanak, a kézdívarshelyi iparos-

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr, s minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdeményt a kiadóhivatal árkezelvényben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban közlendő cikkek soronkint 10 kr díjért közöltetnek.

A „Székelyföld“ tárczája.

A mézes-pogácsáról.

— Humoreszk. —

(A kézdívarshelyi „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára decz. 1-én rendezett műkedvelői előadás alkalmával felolvasta Szabó István ur.)

A természettudósok elmélete szerint az anyag nem semmisül meg, csupán átalakul. Az átalakulás természetes vagy mesterséges uton történik; de, mert nincs szándékomban tudományos értekezést tartani, csupán egy pár példát hozok fel az anyagnak mesterséges uton való átalakulásáról. Például: a bárány lába földi pályájának megfutása és sok hányódás után az esztregályos kezébe kerül, abból pipa-szopóka alakjában jó forgalomba, s ennél fogva nem tartozik a lehetetlenségek közé, hogy a midőn ezen elfuttatáson dolgoztam, valamely tarka bárány lábát szorongattam fogaim között. Vagy pedig — hogy más hasonlattal éljek — a tündéri női lábakon a kedves teher alatt örökre szétmállott cipő talpa valamely enyvtűző katlan hevében ragasztó-anyaggá formálódván, megtörténik, hogy levél- vagy más bélyeg hátán ajakunk azon cipő talpával jön érintkezésbe.

Azok, a kik előtt a hegyek naponta nőnek s kiknek árnyéka naponta fog, az öregek, emlékezhettek, hogy a mindennap visszahajtott régi jó időben, midőn vesszővel

verték a tudományt az ember fejébe, az akkori népművelési rendszernek egyik nélkülözhetlen és hatályos részét képezte egy bizonyos tárgy, a min talán mindnyájan megfordultunk és a mit paedagogiai nyelven szégyenpadnak neveztek. Ennek az érdemes tanszernek az volt a rendeltetése, hogy ha valamelyik nebulót megosipték a balhák vagy szomszódai és kinjában elnyikkantotta magát, vagy pedig ha valamelyik a napi kérdésekhez hozzászólani nem tudott, annak fel kellett arra az alkotmányra állania és élőszóval hirdetni, hogy: „Így jár, a ki hibázik“, vagy: „Így jár, a ki — számár.“ Az újabb nevelési rendszer száműzte hajlékából ezen kedves emléktű tanszert, mely pedig nagyon sokunknál a nyilvános szereplés első lépőjét képezte; hanem azért az nem semmisült meg, csupán meghódolt a természettudósok elméletének és átalakult. Falun mosópád lett belőle a precceptor urnál, városban — mint pl. itt is — felolvasó-asztal. Akkor, régen, ráállítottak engem is, mert azt hitték, hogy egy kicsit — füles vagyok; most pedig melléje ültettek, mert azt hiszik, hogy egy kicsit tudós vagyok. A valóság pedig csupán annyi, hogy azt a bizonyos kellemetlen érzést, a mit akkor éreztem, ezen pillanatban is érzem. És hogy ezt előre sejtve, mégis ide kerültem, annak egyszerű magyarázata az, hogy erőmon felül való dolgot nem kívántak tőlem. Azt mondotta ugyanis

nekem az a valaki, a ki ezen szenvedésbe kapacitált, hogy nem szükséges egyebet tennem, csupán az időnek azt a hézagát betöltenem, a mi a két színdarab előadása között üresen marad. Hát hiszen — gondolám — én nem vagyok hiu, épen úgy nem, mint az egykori izraelita baka, a ki rondán és mocskosan állván ki a sorba, a tisztje dorgálására azt felelte, hogy: „Én nem vad vagyok, hio fűhódnodj or!“ Ha csak hézagpótló kell, akkor én már arravaló vagyok; nemcsak azért, mert már 26 esztendeje, hogy a hézagpótlásban gyakorlom magamat, a mennyiben azt az üreget, a mi két vonal között van és a minek rubrika az ismeretes neve, 26 év óta állandólag töltögetem, hanem azért is, mert tudatával bírok annak, hogy a ruhán egy rongyos folttal, az ablakon egy darabka gittel nagyot segíthetünk. Hátha ennek a hézagpótló valaminek sikerül a nagyérdemű közönséget boldog álomba ringatni, mi által szemei lezáródván, nem fogja azon fogatkozásokat meglátni, a mik valószínűleg a következő színdarab előadásán mutatkozni fognak. Lehet, hogy épen erre is spekulált azon ur, a ki engem ide tuszolt. Aztán, megvallom, a tárgy megválasztásának nehézsége sem riasztott el. A magyar költők és írók most már nem röpködnek ideális szárnyakon fenn a levegőben, hanem itt alatt a földön kaparásznak, s az elmúlt fél év alatt egyebet sem tettek, mint hogy olajozták a gépek ke-

reiket és egyengették az utat a magyar iparcikkek előtt. Szóval: reális téren keringettek és forogtak. Sőt — hogy magunk között maradjak — Dobay János barátom, a ki vidékünkön a hirlapirodalom és a felvilágosultság szóvételét jobogtatja és a ki e szerint előttünk tekintély ezen kérdésben, azáltal, hogy egyik alkalommal a kürtös-kalácsról olvasott fel, példával mutatta meg az irányt, a melyet követnem kel. Ezeknél fogva kényszerülve voltam, hogy az én rabzsekeremet a gőzmozdonyok után toljam s felolvasásom tárgyát a reális dolgok közül válasszam. És mert manapság a gazdasági és ipari kérdések foglalkoztatják a közvéleményt, olyat kellett választanom, melyet a gazda is, meg az iparos is szeret, és a mely hasznos mind a kettőre nézve. Ilyennek találtam a mézes-pogácsát; mert tudvalevő dolog, hogy a mézes-pogácsához a gabonát és a mézet a gazda adja s ebben neki van haszna, a pogácsás aztán pogácsát gyur belőle s akkor visszadja a gazdának, ekkor meg neki van haszna. Ebből látható, hogy a földművelés és ipar karöltve mily üdvös eredményeket képes produkálni.

Az országos kiállítás alkalmával egyik hirlapíró azon megjegyzést koczkaztatta, hogy magyar eredetű iparcikk csupán a koci, a kulacs és egy bizonyos szíju. Ebből láttam, hogy az illető se nem székely, se az itteni viszonyokat nem ismeri, mert külön-

tettel Románia szomszédságára, hol hosszú időközön keresztül felesleges készítményeinek a multban mindig biztos piacot talált: méltán kérdehetjük, hogy hol állana ma a székely ipar, ha 1848. előtt az örökös katonaszkodással nem gátolnák; ha a Bach-korszak alatt nem lett volna a székely gyűlölt faj; és végül — a mi a legszűkebb és így leginkább is fáj, mert eredményeiben is a legirtózatosabb — ha egy eltévesztett vasuti politika folytán Erdély keleti kereskedelmének a Székelyföldön keresztül vezető egyenes útja nem tereltetik félre s ezáltal mintegy mesterségesen nem alakították át a Székelyföld egy, a világkereskedelemből kizárt oly szegletté, hol modern felfogás szerint ma se ki-, se bejárás egyáltalában nincsen?

Hanem hát ki az oka, hogy nincs vasutunk, hogy nincsenek nagyobb szabású pénzügyintézetek?

A székely iparosoknak sem száma, sem erkölcsi ereje nem volt elégséges arra, hogy egy ily nagy horderejű kérdésben döntőleg szerepelhettek volna.

A székely gazdaközönség közönyös volt a dolog iránt.

És a székely képviselők, kiktől méltán el lehetett volna várni, hogy ezen több nemzedékre kiható, nagy horderejű műveltnél pártkülönség nélkül a székely érdekek körül tömörüljenek, mit tettek? Nem tudom; hanem hiszem, hogy nem sokan panaszkodhatnak közülök a felől, hogy ezen ügyben véghezvitt sok fáradságunk hiábavaló lett volna.

Hanem ne beszéljünk ezuttal többet erről.

Őnök, igen tisztelt tanító urak, csak folytassák egy szebb jövő reményében megkezdett munkájukat azzal az odaadással, azzal a hazafias ügybuzgalommal, melylyel eddig folytatták. Hisz talán már nincs is messze az idő, midőn a hiányokon segítve lesz.

Egy erőteljes székely népre a magyar hazának mulhatatlanul szüksége van.

A Székelyföld pedig egy, a jelenleginél fejlettebb ipar és kereskedelem hiányában sűrű lakosságát el sem tudja kellően tartani.

Vasut és pénzügyintézetek nélkül pedig kifejezett s így virágzó ipar nem is képzelhető.

A magyar nemzetnek Európában oly sok viszontagság után ezredéves fennállása első sorban is arról tanuskodik, hogy helyes érzéssel birt és bír létérdekeinek s a terjeszkedésére szolgáló utak és módoknak megválasztására, a miért legmagyarabb osztályának, a szinte 500 ezer lelket magába foglaló székely nemzetnek legvitálisabb érdekeit nem hagyhatja hosszasan parlagon.

Mindezekből kifolyólag, jelenleg szinte kétségbeesett helyzetünk közepette is, egy jobb jövő biztos reményeitől áthatottan, csak neveljük szorgalommal fiainkat, oktassuk iparos-tanoncainkat, hogy az új időkhöz megváltozandó viszonyok találják őket al-

kalmasoknak a hosszas mulasztás legalább részbeni pótlására.

És hogy ezt a célt legalább részben megközelíthessük, újból önközö forduló, mélyen tisztelt tanító urak, s ha rossz néven nem veszik, bátor leszek önökkel az iparosélet köréből egy pár, szerény nézetem szerint nagyon romboló hatású jelenséget ez alkalommal fennhangon, még pedig úgy, hogy azt összes igen tisztelt iparos polgártársaim is meghallgathassák, elmondani.

Egy látogató.

A trónörökös könyve sa király.

Bécsből írják december 1-éről: Midőn „Az osztrák-magyar monarchia irásában és képben” című irodalmi vállalat első füzetek a nagy közönségnek átadották, a király őfelsége az ő felségének ajánlott mű megalkotóját, Rudolf trónörökös-főherceget és a munka két szerkesztőjét, Jókai Mór és Weilen kormánytanácsost délelőtt 11 órakor magánkihallgatáson fogadta a várakban.

A trónörökös a magyar és német kiadás első füzetét a következő beszéd kíséretében nyújtja át ez alkalommal őfelségének:

«Felső, legkegyesebb urunk! Közel két évvel ezelőtt kis körben született meg egy az osztrák-magyar monarchia leíró nagyobb szabású népkönyv alkotásának gondolata. Az első elhatározás nehézségeiből, tervezetéseiből kiemelt bennünket felségéd kegyelmes engedélye, s ekkor már alkotni kellett. Ettől kezdve vége volt minden kételkedésnek, minden ingadozásnak, a munka megkezdődött. S midőn nem sokkal ezután felségéd az «ajánlat» kegyelmes elfogadása által a keletkezés első stádiumában levő műre megadta a lelkesítőbb szentesítést, mindenki megújult szorgalommal, megújult lelkesedéssel látott a munkához. Gyorsan összeállt az osztrák és magyar írók egy tekintélyes serege, hogy vállalatunknak szenteljék erejüket. Hála felségéd kegyelmének és felségéd kormányai támogatásának Bécsben és Budapesten, s hála a sok munkatárs hazafias buzgalmának, sikerült a nehézségeket elhárítani, a sok munkát és fáradságot vidám lélekkel győzni meg és ma az első füzetet világgá bocsátani. E mű a haza ismertetésének, a hazafiságnak van szentelve. E szellemű áthatva, éltesse is, terjeszsze is ez érzelmeit. A monarchia ismertetve lesz úgy, a minő az most jelenleg és a mint keletkezett. Műünk a dualizmus államjog alapján állva, osztrák és magyar részre oszlik, de e részek keretén belül úgy Magyarországnak, mint Ausztriának teljes tekintettel van valamennyi nemzetiségre. Minden nép maga ismertetni önmagát saját írói és művészi által és így minden nemzet szellemi életéből a legjavát adja az összmunkához. A szó legvalószínűbb értelmében népkönyv ez, be kell hatolnia a lakosság minden rétegeibe, szeretetet kelteve a haza iránt, s egyuttal műveltséget terjesztve, tanítva és nemesítve; erre van e mű alkotva, melyben oly írók, tudósok és művészek vesznek részt, a kiknek nevei a legjobbak közé tartoznak, melyekkel Ausztria-Magyarország rendelke-

zik. Szerencsés körülmények között lát ma napvilágot «Ausztria-Magyarország irásában és képben.» Fogadja Felsőged legkegyelmesebben tőlünk ez első füzeteket s méltassa jóindulatu megtekintésre, a mi reánk kedvező előjel lesz a következő évek komoly és fontos munkálkodásaira.»

A király őfelsége látható megindulással válaszolva, hogy örvendetes elégtétellel tölti el, hogy a monarchia összes szellemi erőinek közrehatásával egy ily valóban hazafias mű keletkezését látja, s hogy ennek haladását érdeklődéssel követve, reméli, miszerint a kitartás és az eddigi szellemben való hűség tovább munkálkodás végül szép eredményre fognak vezetni. A király őfelsége ezután a trónörökösnek odanyújtá kezét, melyet ez hálásan megökölt. Jókaihoz és Weilenhez fordulva, őfelsége irányukban is teljes elismerését és köszönetét fejezte ki, azzal az utasítással, hogy tudassák ezt a mű összes munkatársaival.

Különfélék.

— Az erdélyrészi magyar bözművelődési egyesület közdivásárhelyi választmánya 1885. évi decz. hó 12-én a közdivásárhelyi tanácsház dísztermében hangversenynyel egybekötött társas-estélyt rendez. A rendezőbizottság tagjai: Molnár Józsiás r.-b. elnök, Nagy Ferencz r.-b. pénztárnok, Dobay János r.-b. jegyző, Baló László, Barthos Károly, Benedek István, Benkő Gyula, Benkő Sándor, Booskor Kálmán, Booskor Mihály, Borecs Miklós, K. Csizsár József, Demény Ferencz, Dénes Lajos, Erdélyi Károly, Fejér Antal, Fejér Károly, Gábor Péter, Gyöngyösi István, Ifj. Jakab István, Jancsó Géza, Kelemen István, Kovács Dániel, Kovács István, Jbíró, Kökösi Károly, Magyarósi Pál, Nagy Dénes, Nagy Károly, Dr. Pethő József, Dr. Szacsay Gyula, Dr. Sinkovics Aurél, Sylvestér Dénes, Székely János ev. r. lelk. Székely János igazgató, Szentiványi Kázmér, Dr. Szini Gyula, Szőcs József polgárm., id. Tóth István t. elnök, ifj. Tóth István, Tóth Géza, Török Bálint, Vajna Károly, Várnay Sándor, Wertán Venczel és Zayzon Lázár. — Műsorozat: I. szakasz: 1. Énekel a közdivásárhelyi tanítói dalkör. 2. „Hymnusz.” Zongorán, hegedűn és cimbalmon előadják: Várnay Sándorné urhölgy, Molnár Józsiás és Dobay János urak. 3. Felolvasás Székely János ev. ref. lelkész ur által. 4. „Látlak hát még...” Éneklük: Sylvester Dénesné és Barthos Károlyné urhölgyek. 5. „Rigoletto.” Zongorán előadja Várnay Sándorné urhölgy. II. szakasz: 1. „Kárpát óriás bércei.” (Quartett.) Éneklük: Sylvester Dénesné, Barthos Károlyné urhölgyek, Borecs Miklós és Vajna Károly urak. 2. Szaval Benkő Sándor ur. 3. „Az est-harangok.” Éneklük: Sylvester Dénesné és Barthos Károlyné urhöl-

gyek. 4. „Magyar ábránd”, id. Ábrányi Kornéltól. Zongorán előadja Várnay Sándorné urhölgy. 5. „Népdalok.” Zongorán, hegedűn és cimbalmon előadják: Várnay Sándorné urhölgy, Molnár Józsiás és Dobay János urak. 6. Énekel a tanítói dalkör. Műsor után az ifjuság táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenkint 80 kr. Kezdeté fél 8 órakor. Jegyek előre válthatók t. Csizsár Mihály és Fejér Lukács urak kereskedésében.

— A csikszerepai műkedvelő-társulat folyó hó második felében az „Erdélyrészi magyar bözművelődési egyesület” javára nagyobb szabású előadást rendez. Pauszné Mikó Ilka ő nagysága kereste meg ez iránt a műkedvelő-társulatot, s miután a szerepek is a legjobb kezekben vannak, kétséget sem szenved, hogy az előadás fényes sikert fog aratni. A bözművelődési egyesület zászlóját oly tekintélyes, közszeret- és tiszteletben álló urnó lobogtatja, hogy bizonyosan egész Csik örömmel fog alatta sorakozni. Ez is méltóan jellemzi a jótékonyaság terén szerényen és feltűnés nélkül, de teljes odaadással fárado urnó tevékenységét.

— A csiksomlyói róm. kath. gymnasium ifjusága folyó hó 25-én szűz s. Katalinnak, mint a gymnasium védszentjének tiszteletére tanodai ünnepélyt rendezett. Az ünnepély programja következő vala: 1. 9 órakor ünnepélyes isteni tisztelet. 2. Hymnus. Előadta Honterth János karmester vezetése mellett a gymn. zenekar. 3. „Szózat,” énekelte Lakatos Izra énektanító vezetése mellett a főgymn. férfiak. 4. Alkalmi beszéd, tartotta Bartalis Ágoston VII. oszt. tanuló. 5. Táncdarabok, játszta a gymn. zenekar. 6. Egyveleg magyar népdalokból, négyes férfikarra alkalmazta Lakatos Izra ének-tanár, előadta a gymn. énekar. 7. „Koldus asszony,” Szász Károlytól, szavalta Balás Béla VIII. oszt. tanuló. 8. Egyveleg magy. népdalokból, előadták a gymn. ének és zenekar együttesen. 9. Szavalt, előadta Gergely Andor VIII. oszt. tanuló. 10. Népdalok, előadta a gymn. ének és zenekar együttesen. 11. Zárbeszéd, tartotta Merza János VIII. oszt. tanuló. 12. Magyar dalár-induló, énekelte a gymn. férfikar. 13. Induló, játszta a zenekar. Isteni tisztelet előtt Imets F. Jákó igazgató ur a gymn. ifjusághoz a tanodai ünnep jelentőségének megfelelő exhortatiót tartott a napi evangélium alapján a lelki szunnyadás- és alomkorságról. Aztán pedig ugyan Imets F. Jákó igazgató ur ünnepélyes szent misét celebrált, mely alatt Lakatos Izra tanár ur vezette a kar-éneket. Az ünnepély többi része a gymn. rajzteremben folyt le. A program részletei igen jól sikerültek; különösen az alkalmi beszéd, mely sz. Katalin életének főbb mozzanatait jó szellemben és

*) Télihiány miatt késétt.

Szerk.

ben a mézes-pogácsát a magyar eredetű iparcikkek közé s ott is első helyre sorozta volna. Sőt — meg vagyok győződve — még azon megjegyzést is hozzá töldotta volna, hogy ez az egyetlen iparcikk, mely nincs alávetve a divat és az ipari haladás vagy visszaesés hatásának. Ezen nem fog ki se béke, se háboru, se kormányválság, se irredenta. Ő minden korban és minden viszonyok között egyformán sül és egyforma árban jelen meg a napi börzén, akármilyen ára legyen a gabonának. Esőre, szárazságra vagy más elemi csapásra szint se vált: mindig piros és mosolygó. A gáz, a gőz és a villany sok iparcikket leszorított már a versenytérrel; ennek azok sem ártottak. Olyan, mint az a faj, mely süti: elpusztíthatlan; pedig mind a kettőn eleget rágódtak és rágódnak idegen fajok is. Sőt minél inkább pusztítják, annál inkább szaporodik. Kiséri a székelyt, mint dicső multjának fényugara, mert a hol egyszer a székely megfordul, a mézes-pogácsa is utána törtet. Neve ismeretes a külföld előtt is, legalább az előtt a külföld előtt, a melyik Segesvárnál kezdődik. Szóval ő több, mint a koca, a kulacs és az a bizonyos szíju, mert ezeket elpusztíthatja a rozsdá vagy a szű, de őt nem; mert ezeknek nincs lelke, de neki van, még pedig olyan lelke, a mit egy valódi költői lélek lehelte bele s a mit bicsokkal nem lehet kiáni belőle.

A mézes-pogácsa ugyanis a székely nép kezében azon cizményi célt szolgálja, mit a költőknél a szerelmes vers és a mivelt körökben a virágcsokor vagy illatos levélke: mindenik szívhez szor, mindenik szívet ostromol és szerelmet vall, annyi különbséggel azonban, hogy a székely legény nem kürtöli a hirlapban érzelmeit és nem bizza áruló kezekre, minők az inasoké vagy szobaleányoké, hanem férfias nyíltsággal maga nyújtja át az ő Juliájának, mely-tény által szerelmének kétségbevonhatlansága be van bizonyítva, ha ajaka néma is. Némely esetben szerelmes verssel, levélbeli vagy virágcsokor általi vallomással folytán is el lehet nyerni a házasság rózsalánczát; de, hogy a Székelyföldön, kiváltképen vidékünkön, a nép között olyan házasság történt volna, melynél a mézes-pogácsa bűvereje közre nem működött volna, olyat még nem jegyzett fel Clio.

De a szerelmi histórián kívül mint a szeretet, tisztelet és néha mint a kapacitálás eszköze is szerepel a mézes-pogácsa. A ki családját szereti, a székely nép közül, senki sem tér úgy haza a vásárból, hogy övének mézes-pogácsát ne vinne; a ki pedig távoli ismerősének valamely székely eredetiséggel akar kedveskedni, az bizonyosan mézes-pogácsát küld. És ismertem egy ügyes-bajos

embert, a ki minden ügyét a mézes-pogácsának bűverejére bízta; hanem úgy tapasztaltam, hogy ezen irányban nincs hatása a pogácsának, mivel az illető atyafi semmiféle dolgával nem vergődhetett zöld ágra azon egyszerű okból, mivel — nem volt igaza.

Mindezekből kétségtelenül kitetszik, hogy a mézes-pogácsa rendeltetése a szív ellen vagy a szívhez irányul. És én nem tévedek, ha azt állítom, hogy a mézes-pogácsába eredeti székely humor és székely népköltészet van belesütve, s az, a ki a legelső sütötté, jártas volt a görög mythológiában. Ugyanis, a mint naponta látjuk, a legtöbb mézes-pogácsának alakja olyan, mint egy óriási nyílvevő. Már most, ha figyelembe vesszük a célt, a mire legtöbbszörre használtatik, azonnal felismerjük benne a lelket, a költészetet, mely Ámor nyílának parodizálásában nyilvánul. Ez képezi benne a bűvszert, mely életét örök időkre biztosítja, minthogy szerelmes emberek mindig lesznek ezen a világon.

Vásáros napokon elnézem az én falusi atyámfiait, hogy miként bannak pogácsájukkal, s abból aztán következtetést vonok szerelmi vagy családi állapotukra is. Az egyik ifju legény például kabátja belső zsebébe rejti; az ilyen titkon szeret. A másiknak külső zsebéből emelkedik ki egy 6 sustákos;

az ilyen kérkedik szerelmével. A harmadik a hóna alatt emeli; ennek nem emésztí a szívet szerelem, legfennebb az anyagi érdek. Némelyek az új csizma szárában vagy fazékban is viszik; az ilyenek családósok. A melyik pedig gyufát vagy fagygyertyát is állít melléje, annak kétségtelenül anyósa is van.

Az elmondottak kétségtelenül igazolják, hogy a kik mézes-pogácsa-sütéssel foglalkoznak, azok nemcsak a földmívelésnek és iparnak tesznek nagy szolgálatot, hanem egyuttal előmozdítják népünk között a házasságot is, s ennél fogva nagy részük van abban, hogy fajunk ki nem pusztult, s mindezekért a boldog házass emberektől a hálát, az országtól pedig az elismerést megérdemlik. Entőlem azonban ilyet ne várjanak; mert én valahányszor ránézek egy mézes-pogácsára, azonnal átnyílik szívemen a multnak keserű emléke.

Talán nem is volna helyén, hogy szürke fejjel s házassámban létemre ifjúkori keservekről beszéljek; de a mit mondani akarok, nagyon összefügg a mézes-pogácsa bűverejébe vetett hittel; aztán meg a feleségem nincs is a hallgatóság között...

Volt egy fiu és egy leány. A fiu neve Pisti volt, a leányé Borzonbuk. A fiu én voltam, a leány ő. Szomszédok voltunk. Ő gyakran

ügyességgel alkalmazta a tanuló ifjuság életviszonyaira. A szavaltatok és zárbeszéd is sikerültek. Ugy az ének, mint a zenekar változatos, újabbban betanult és élénken előadott darabjaikkal közönséget arattak. Az ünnepélyen a helybeli értelmiség színe-jáva megjelent és teljes meglepéssel távozott arról. Az általán igen szépen sikerült és jó benyomást tett tanodai ünnepélyt a finövelében adott színebbkörü barátságos ebéd zárta be. Megemlítettük végül, miszerint megelőző napon a csiksomlyói Olvasókör a magyar közművelődési egyesület javára „Katalin-bál”-t rendezett, mely a volt praetoralis ház finom izléssel diszitett nagyertermébe választékos közönséget vonzott; a hangulat házias, kellemes volt; az estély a kitűzött jótékony célnak is javára ütött ki. Az ügyes rendezőseget, mely jobbára a gym. tanári kar és erdőhivatal ifjabb tagjaiból telt ki, teljes elismerés illeti.

— **A háromszékmezei tanítótestület központi választmánya által kiküldött bizottság vasárnap folyó hó 6-án fogja átnyújtani Pótsa József főispánnak a tiszteletbeli taggá történő megválasztásáról szóló dísz-okmányt.**

— **Kimutatás.** A kézdívasárhelyi jótékony nő-egylethez alapító, tagsági és pártolói díjaikat ez évre a következő tisztelt tagok fizették be: 5 frt alapító-díjt: Szócs Józsefné; 2—2 frt tagsági díjt: Ambrus Albertné, Balogh Izránné, Barthos Károlyné, Balogh Sándorné, Balogh Gyuláné, Csiszár Mihályné, Török Sándorné; 1—1 frt pártolói díjt: Baka Dánielné, Bertalan Izsákné, Benkő Sándorné, Benkő Gyuláné, Balogh Jánosné, Csiszár Emilia, Csiszár Pálné, Csiszár Imréné, Tóth Mihályné, Tóth Béláné, Wertán Venczelné, ifj. Dávid Istvánné, Dénes Lajosné, Dobay Lajosné, Ficzus Mártonné, ifj. Jakab Istvánné, Dr. Longhi Angeloné, id. Kupán Józsefné. Fogadják a jótékony nő-egylet nevében kifejezett köszönetünket.

— **Feltámadott halottaiból.** Kurtapataki Kristóf Szabó János egy napon megúván a mai rossz világot, meghalt. Eljövénék tehát rokonai, hogy megadnák neki a végtisztességet és áldoznának egy néhány könnyet a kegyelet oltárán az Istenben boldogultért, oh! mert az emberi élet oly véges! és a keskeny határok közé szorított lét alig elegendő, hogy az ember szeretetét kellőképpen kimutathassa, különösen olyan rokon iránt, ki, mint a megboldogult is, életének jobb részét sötét, sivar börtönben élte át. Mert K. Sz. János ugyanis tolvaj vala. Tehát midőn a jó rokonok illendőképpen elsiratták volna s bánattal telve hazatérnének, a halottas szoba ajtaja felnyílik és — oh, borzalom! — megjelenik a halott az ő rémes halotti kosztümjében és megállván az ajtó előtt, szép logikái sorrendben kikiáltja, hogy hány marhat és mikor lopott életében, s aztán, mint olyan, ki jól végezte dolgát, visszatért

és lefeküdt az ő haló-ágyába. „A rossz lélek nem engedi meghalni”, suttogák a rokonok s rémülten siettek el. Másnap még egyszer ismétlődött ez a borzalmas jelenet s aztán K. Sz. János valóságilag meg is halt.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Polyáni Porezel Ábel életunalomból felmetszette torkát, azonban a gyorsan alkalmazott orvosi segély megmentette életét.

— **Neufeld Béla táncztanító,** ki a múlt évben a polgári leány-iskola növendékeit tanította táncolni, f. évi december 15-én Csik-Szeredában érkezik. Szíves figyelmébe ajánljuk a tánczkedvelő fiatalágnak az ügyes táncztanítót.

— **Lekottázott szerelem.** Tercsi kisasszonynak volt egy gazlag papája és egy szép zongorája. De mivel a zongora — legalább így tartotta Tercsi kisasszony — bárminő szép is, nem ér semmit hozzá tartozó érdekes, fiatal zongoramester nélkül, a papa szerzett is ilyet. De vesztére tette, mert a zseniális hosszuhaju ifju nemcsak a zongora, hanem a szív billentyűin is kitűnően tudott játszani s az utóbbit — mint Tercsi kisasszony örömmel vette észre — sokkal szívesebben gyakorolta. Pedig ez nem volt könnyű mesteriség, nem mintha Tercsike szíve nem lett volna jól kezelhető zongora, hanem mivel a zongorázás rendszeren csak a legnagyobb fölgyelett mellett mehetett végbe. A kisasszonynak ugyanis volt egy tantija is, valóságos minta tanti, a ki csak a legtrikább percekben hagyta magára Tercsi kisasszonyt hosszuhaju mesterével. A szerelmesek tehát a levelezés sovány kosztjára szorultak. A tantik mintaképe, vagy, mint a hosszuhaju mester szokta nevezni, „az ifju szerelem tisztos kora zsarnoka”, észrevette, hogy Tercsi egy idő óta reneteg sok kottát kap a zongoramesterétől, a melyek azután ismét nyomtalanul eltűnnek. A gyamu már megvolt, csak kutatni kellett. A kutatásnak az lett az eredménye, hogy a kályhalyukban 1 kottafozlányt fedezett fel a tanti, a melyen a kottán kívül egyebek is voltak olvashatók, jelesül: „Imádott Tercsikém! A tanti zsarnoksága jobban agyongyötör, mint egy Rubinstein-féle szonáta. Ma este”... a többi olvashatlan volt. De a tantinak elég volt ez is, a találkozás bizonyosan megtörtént, mert a levél legalább négy napos. Másnap reggel az előszobában a papa és egy poroló pálcza várakozott a zongoramesterre. A többire Teréz kisasszony könnyeinek bánatos árját borítjuk. A szép zongora most is ott áll a szalonban, de elhagyatottan, zongoramester nélkül. De van rá remény, hogy a papának is folnyilik a szeme, s a zongoramester mint völegény kerül vissza, mert Tercsike ugyan merengő, halovány s csak néha-néha ül oda a zongorához, eljátszva, hogy: „Jön a daru, meg a gölya.”

A kézdívasárhelyi „Rudolf” kórház gondnokának jelentése.

A m. szent korona országai vörös kereszt együletének központi szívélyes segélyezése mellett fennálló kézdívasárhelyi „Rudolf” kórházra vonatkozó gondnoki jelentésemet november haváról van szerencsém a következőkben előterjeszteni.

November hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő főápolónő Sárkány Gyuláné által vezetett könyveket számbavéve, lezárta s azokból a következő eredmények tüntek ki:

November hóban Sárfalva községe gyűjtés folytán beküldött 31 kupa rozsozt, 18 kupa árpát, 8 kupa törökbuzát, 6 kr pénzt.

November hóban ápolatott 24 beteg, felgyógyulva elbocsáttatott 17, ápolás alatt maradt a hó végével 7.

November hóban ápolási nap volt 341, ápolási díj 4 50 kr = 170 frt 50 kr; ebből ingyenes nap volt 45, 4 50 kr = 22 frt 50 kr; maradt 143 frt.

Pénztári kimutatás a pénztári napló szerint:

Mult havi pénztári maradvány	27 frt 60 kr.
Perselypénz	8 frt 83 kr.
Ápolási díjból bejött	156 frt — kr.
Takarékpénztárból bevételet	413 frt 30 kr.
Kamat	9 frt 46 kr.
Dr. Sinkovics alap.	66 frt 67 kr.
Kovács Dániel pénzt. alap.	25 frt 50 kr.
Sárfalva gyűjtéséből	— frt 06 kr.
Összesen	707 frt 62 kr.

Kiadások:

Az ápolónőknek egy havi czukor-, kávé- és borpénzre	6 frt 64 kr.
Gyógyszertárba	66 frt 95 kr.
Gerendafakért	1 frt 60 kr.
Közművesnek	6 frt — kr.
Takarékpénztárba adatott	— frt 98 kr.
Fáért	25 frt 50 kr.
Konyhai szükségletekre	10 frt — kr.
Kisegítő takarékpénztárba	320 frt — kr.
Első ápolónő havi fizetése	14 frt 50 kr.
Második ápolónő havi fizetése	12 frt 41 kr.
Szolga és neje fizetése	10 frt — kr.
Tejért	12 frt — kr.
Husért	34 frt 39 kr.
Fűszer-árakért	12 frt 68 kr.
Gyógyszerért	30 frt 55 kr.
Összes kiadás	564 frt 90 kr.

Pénzmaradvány-egyenleg . . . 143 frt 42 kr.

Összeg 707 frt 62 kr.

Az előfordult betegségek nemeiről az orvosi jelentés fog felvilágosítást nyújtani.

Kórházunkban november havában semmi nevezetes megjegyzésre méltó nem történt, pontosság, rend és tisztaság uralkodik; a gondos ápolásról tanusodik e hóban is azon körülmény, hogy 17 felgyógyult beteg bocsáttatott ki.

Mely jelentésem után maradtam a tisztelt választmánynak

kiváló tisztelettel

Szócs József,
kórházi gondnok.

Közigazdaság.

A gazdaközönség figyelmébe. Novák Sándor kézdívasárhelyi kereskedő elszállítás végett szép írósvajat kis és nagy mennyiségben előnyös feltételek mellett bevásárol.

Ajánljuk e jó alkalmat a tejgazdasággal foglalkozók figyelmébe.

A kézdívasárhelyi takarékpénztár 1885. nov. havi üzletforgalmának kimutatása. Bevételek: pénztár-készlet 1885. november hó 1-én 3604 frt 98 kr, betéti számlán 54 tételre 4579 frt 60 kr, váltókölcson-számlán 127,072 frt, zálogkölcson-számlán 440 frt, kamat-számlán 2581 frt 20 kr, illeték-számlán 1246 frt 76 kezelési költség-számlán 77 frt 86 kr, visszleszámitolt váltó-számlán 1371 frt 45 kr, jelzálog-kölcson-számlán 13,315 frt, ügyészi költség-számlán 47 frt 38 kr, többek számláján 3800 frt, vegyes államdíj-számlán 1 frt 16 kr, tisztii előleg-számlán 15 frt; összesen 158,152 frt 39 kr. Kiadások: betét-kifizetési számlán 62 tételre 14,136 frt 47 kr, betéti folyó kamat-számlán 264 frt 71 kr, váltókölcson-számlán 119,833 frt, zálogkölcson-számlán 690 frt, osztalék-számlán 254 frt 08 kr, kezelési költség-számlán 47 frt 99 kr, tisztii fizetés-számlán 178 frt 33 kr, visszleszámitolt váltó-számlán 125 frt, ügyészi költség-számlán 20 frt 96 kr, jelzálogkölcson-számlán 13,055 frt, vegyes államdíj-számlán 1 frt 01 kr, visszváltókamat-számlán 895 frt 99 kr, házbér-számlán 300 frt, jótékonyági és jutalék-számlán 10 frt, kamat-számlán 5 frt 84 kr, állami adó-számlán 695 frt 46 kr, többek számláján 800 frt, posta- és bélyegdíj-számlán 28 frt 17 kr, pénztár-maradvány 1885. november hó 30-án 6810 frt 38 kr; összesen 158,152 frt 39 kr. K.-Vásárhelytt 1885. november hó 30-án. Benkő Gyula, könyvelő.

A kézdívasárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság 1885. novemberhavi üzletforgalmának kimutatása.

Bevételek: betéti számlán 2203 frt 07 kr, váltókölcson-számlán 33,410 frt, előlegkölcson-számlán 870 frt, jelzálogkölcson-számlán 5680 frt, váltókölcsonkamat-számlán 716 frt 50 kr, váltókölcsonilleték-számlán 353 frt 25 kr, jelzálogkölcsonkamat-számlán 102 frt 54 kr, jelzálogkölcsonilleték-számlán 51 frt 27 kr, előlegkölcsonkamat-számlán 16 frt 30 kr, előlegkölcsonilleték-számlán 8 frt 15 kr, részvényátíratási díj-számlán 9 frt, váltó-visszleszámitolási díj-számlán 10,939 frt, kisbirt. o. f. h. i. kölcsönjáradék-számlán 360 frt 19 kr, kölcsönjáradék-kamat- és birság-számlán 2 frt 52 kr, folyó számlán 950 frt, posta- és bélyegdíj-számlán 2 frt 24 kr, kezelési költség-számlán 27 frt 26 kr, ügyészi költség-számlán 19 frt 83 kr, 10 százal. betéti kamatadó-számlán 2 frt 09 kr, vegyes államdíj-számlán 95 kr, pénztár-készlet 1885. nov. hó 1-én 2758 frt 87 kr; összesen 64,493 frt 03 kr. Kiadások: betéti számlán 2458 frt 35 kr, betéti kamat-számlán 20 frt 48 kr, váltókölcson-száml. 35,993 frt, előlegkölcson-számlán 815 frt, jelzálogkölcson-számlán 5127 frt, kezelési költség-számlán 6 frt 45 tisztii fizetés számlán 16 frt 66 kr, váltó-visszleszámitolási számlán 18,575 frt, kisb. o. f. h. i. kölcsönjáradék-számlán 360 frt 19 kr, váltó-visszleszámitolási kamat-számlán 260 frt 33 kr, ügyészi költség-számlán 26 frt 03 kr, jövedelmi adó-számlán 67 frt 99 kr, 10 százal. betéti kamatadó-számlán 2 frt 38 kr, jelzálogkölcsonkamat-számlán 1 frt 15 kr, posta- és bélyegdíj-számlán 12 frt 35 kr, pénztármaradvány 1885. nov. hó 30-án 751 frt 67 kr; összesen 64,493 frt 03 kr. Kézdí-Vásárhely, 1885. december 1. Sebők József, könyvelő.

eljött hozzánk, én meg elmentem hozzájuk; de valami különös vonzalmat nem érezünk egymás iránt. Ha nyár volt, együtt leültünk a murkot és a fák gyümölcseit; és ha tél volt, együtt ettük meg a kamarában a szalmáról; én azonban olyan fatuskó voltam, hogy nem találtam a murkot és gyümölcset izletesebbnek, ha vele ettem, mint ha egyedül rágiéskáltam. Egyszer aztán — mint a regényekben szokott történni — egy elhatározó pillanat életre keltette a szunyadozó érzelmeiket.

Meleg nyári nap volt. A nap vakító fényesen szórta fénysugarait a földre. A fák leveleiket; a virágok kelyheiket tikkadva huzták össze a nagy hőség miatt. A libák vizet, a madarak árnyékot kerestek. (Azt hiszem, elég regényesen tolyik.) Mi ketten üztük a lepkéket, midőn egyszerre egy vérszomjas szárnyas állat lecsap az én Borzonbukom hajadon fejére s marcangolni kezdi. Bennem természetesen azonnal felébred a lovagiasság ösztöne, kalapommal lesujtom a szőrnyet, mely a tudósok könyvében darázs néven fordul elő; de nem foghattam meg, mert a kalapom szellentőjén elmenekült. Ezen pillanattól kezdve úgy tetszett, mintha többször ettük volna az ök murkát és gyümölcsét, mint a miénket s mintha jobban is izlett volna, mint azelőtt. Ekkor — határozottan

emlékszem — azon korban voltunk, midőn apáink nagy kabátjának vászon zsebéből kitled mindketőnknek egy földig érő rend ruha. Később, midőn azon korba jutottunk, hogy neki az anyja nagy szöttes keszkenőjéből, nekem pedig az apám kabátjából telt ki egy rend ruha, már frissen sült placsintára is elvárattam, jelölül a fokozódó érzelmeinknek. Hanem aztán a mily mértékben kezdett az anyai keszkenő és apai kabát rajtuk vászlani, azoképen huzódtunk mi is el egymástól. S mire egészen új ruhát kaptunk, mi is újak voltunk egymás előtt: kerültük egymást, pedig a szívünk egészen ellenkező irányban működött. A murek és a gyümölcs nem elégítette ki többé vágyainkat, sőt a placsinta csábillatában sem volt többé semmi bizalmunk. Az új ruhával mi is új érzelmet kaptunk, olyat, a melynek nincs nyelve és mégis a legtöbbet beszél. Nekem mindig szurkálta valami mondanivaló a toromat, de nem tudtam, hogy mi; a mit pedig tudtam, azt nem volt érdemes kimondani. Néma érzelmünknek a kerítés a rés volt tanuja, melyen át egymás után kémlelődtünk. Az idő természetesen nem állott meg, hogy minket a kerítés mellett bámuljon, hanem haladt a maga útján, az új ruha pedig vásott a hátamon, és nekem mindig jobban nyomta a szívemet az a kimondhat-

lan érzelem. Ekkor történt, hogy egy vén asszony, a kire az én erkölcsi életem bízva volt, épen ide Kézdí-Vásárhelyre jött s engem is magával hozott. (Bár sohase tette volna!) Itt vettem én három sustákkal egy nyilalakú mézes-pogácsát, és — hogy mindezt híven elbeszéljek — a kabátom belső zsebében vittem haza.

Az én erkölcsi őrangyalom váltig unszolt: egyél Pistika; add meg azt a pogácsát, hiszen te szereted. Én azonban állhatatos voltam, nem ettem belőle, a mivel azt nyertem, hogy a szegény öreg asszony hazáig vonta, kente a nyakamat, azt híven, hogy megcsömörlöttem. Haza érve, levettem magamról a kabátot, mert tudni való dolog, hogy a falusi ember, ha városba megy, mindig ünnepi ruhába öltözik; előbb természetesen szépen papirba göngyölttem a pogácsát.

Alig vártam, hogy az áruló napfény eltűnjék a láthatárról s feltsüssön a hold, mely méla fényével a szerelmesek utjának megvilágítására van rendelve, — azonnal magamra loptam a levetett kabátot és siettem vele, a merre a szívem huzott, az imádott Borzonbukhoz, nem mulasztván el természetesen titkom szószólóját a zsebében többször megtapogatni. Ott volt azonképen, a miképen én oda helyeztem, begöngyölve szépen papirosba.

Én beléptem, ő rám nézett. Ő elpirult, én elhalványodtam.

— Ezt magának hoztam — szólék remegő hapon, és átadtam neki a pogácsát. De, — oh fátum! — a papirosból egy pogácsa-alaku deszkadarab bontakozott ki. Egy hahota volt a közönség, mely sok esztendőn át keserítette életemet; és ha rá gondolok, még most is haragba jövök miatta. Hazarontottam s dühömben a deszkapogácsát összetörtem a bérésünk fején; mert feltevéssem szerint ezt a csufaságot csakis egy költőiség nélkül való paraszt lélek követhette el velem.

De bármily nagy volt felháborodásom, a háziak előtt a jámbor képmet kellett mutatnom, s ennél fogva nehéz fájdalmammal együtt lefeküdtem, a nélkül, hogy a kudarcról valamit szóltam vagy szólani mertem is volna. És a midőn másnap reggel felébredtem, az ágy előtt diszelgett a mézes-pogácsa, feldiszitve egy tisztességes nagyságu nyírfavesszővel.

Ettől az órától kezdve gyűlölettel fordulok el a mézes-pogácsától. Hanem azért az, a ki nek a nyírfavessző meg nem keserítette, ehettek belőle, különösen ha a belső zsebből és nem a gyertya mellől kapja.

Szerkesztői ikenet.

J. E., Cs. B., B. Gy. Zágón. Jövő számunkban
jöni fog.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Csak a Richter-téle

Pain-Expeller

horgonyal

a valódi és az a készítmény, mely által a
köszvény és csúsz eseteiben az ismeretes
meglepo gyógyszeredmények érettek el. E
rég jónak bizonyult háziszor 40 és 70 kr.
a legtöbb gyógyszerárban* hapható. Fő-
raktár: Gyógyszertár az arany országhoz,
Prága, Altstadt.

* Budapest Török J. gyógyszer-tára-
ban. Kovásznán Grosz Károly gyógyszer-
tárában. Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert
könyvnyomdájában.

Sz. 4755. tkkvi
1885.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék,
mint telekkönyvi hatóság, közhírré te-
szí, hogy k.-vásárhelyi Dobál Lajos vég-
rehajtónak k.-sztleleki Kőnczei Domo-
kos végrehajtást szenvedett elleni végre-
hajtási ügyében 100 drb arany tőkekö-
vetelés és járulékal iránt a k.-vásárhelyi
kir. törvényszék területén lévő, K.-
Sztlélek községében fekvő, a k.-sztleleki
I. rész 14. sz. tjkvben A + a. foglalt
alábbi ingatlanokra, u. m. 2030₂ és
2031₁ hr. sz. 115 frt, 3750. és 3751 hr. sz.
169 ft és a 2833. hr. sz. 345 frt egyenkint
és összesen 629 frtban ezennel megállá-
pitott kikiáltási árban az árverést elren-
delte, és hogy a fennebb megjelölt in-
gatlant az 1885. évi december hó 23.
napján délelőtti 9 órakor K.-Szentlélek
községben a község-házánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított ki-
kiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át telek-
könyvi testenkint készpénzben vagy az
1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-
lyammal számított és az 1881. évi no-
vember 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapirban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-
cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a
bírósnál előleges elhelyezéséről kiál-
litott szabályszerű elismervényt átszo-
gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék,
mint telekkönyvi hatóságnak, 1885. évi
szeptember hó 29-én tartott üléséből.

435. szám.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó az 1881.
évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében
ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivá-
sárhelyi kir. járásbíróság 652—1878.
számu végzése által a „Victoria” bizto-
sító társaság csődtömege végrehajtató
javára k.-vásárhelyi Málnási Kristóf és
társai ellen 460 frt tőkekövetelés és tör-
vényes járulékal erejéig elrendelt bizto-
sítási végrehajtás alkalmával Tóth Sá-
muelről bírólal lefoglalt és 659 frtra
becsült, Oroszfaluban lefoglalt 30,000
darab házfedésre való cserép és 3 bog-
lya széna, valamint K.-Vásárhelyt le-
foglalt 8 boglya széna, egy boglya ár-
pa-szalma és 2 szekér rozs-szalmból

álló ingóságok nyilvános árverés utján
eladatnak.

Mely árverésnek a 2652--1885. sz. ki-
küldést rendelő végzés folytán a
helyszínen, Oroszfaluban délelőtti,
Kézdi-Vásárhelyt pedig dél-
után a vámházánál leendő eszközölésére
1885. év december hó 21-ik napjának
délelőtti 10 és délutáni 2 órája
határidőül kitűztetik és ahoz a venni
szándékozik ezennel oly megjegyzéssel
hivatalnak meg, hogy az érintett in-
góságok ezen árverésen az 1881 ik
évi LX. t.-cz. 108. §-a értelmében a
legtöbbit ígérőnek becsárón alól is el-
adatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-ában meg-
állapított feltételek szerint lesz kifize-
tendő.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1885-ik évi
november hó 29-ik napján.

Nagy Dániel,
kir. bírós. végrehajtó.

Sz. 5451—1885.

Arverési hirdetmény.

K.-Szentlélek község szesz és szesz-
es ita-
lok korcsmárlási joga az 1886. évre ki-
adandó lévén, az alulirt közbejöttével
folyó évi december hó 15-én délután 3
órákor a község-házánál megtartandó
nyilvános árverésen fog eszközöltetni;
mi is azon figyelmeztetéssel tétetik köz-
zé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási
ár 10%-át bánatpénzképen az árverés
megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulirtot-
nál, valamint a körjegyzői irodában is
bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 26-án.

1—3 Gábor Péter,
szolgabíró.

Sz. 4730—1885.

Arverési hirdetmény.

Dálnok község szesz és szesz-
es ita-
lok korcsmárlási joga az 1886., 1887.
és 1888. évre kiadandó lévén, az alulirt
közbejöttével folyó évi december hó
18-án d. e. 11 órákor a község-házánál
megtartandó nyilvános árverésen fog
eszközöltetni; mi is azon figyelmezte-
téssel tétetik közzé, mikép árverezni
ohajtók a kikiáltási ár 10%-át bánat-
pénzképen az árverés megkezdése előtt
letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulirtot-
nál, valamint a körjegyzői irodában is
bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 26-án.

1—3 Gábor Péter,
szolgabíró.

Sz. 4741—1885.

Arverési hirdetmény.

Peselnek község szesz és szesz-
es ita-
lok korcsmárlási joga az 1886. évre ki-
adandó lévén, az alulirt közbejöttével
folyó évi december hó 15-én délelőtti 9
órákor a község-házánál megtartandó
nyilvános árverésen fog eszközöltetni;
mi is azon figyelmeztetéssel tétetik köz-
zé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási
ár 10%-át bánatpénzképen az árverés
megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulirtot-
nál, valamint a körjegyzői irodában is
bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 20-án.

1—3 Gábor Péter,
szolgabíró.

Sz. 4741—1885.

Arverési hirdetmény.

Ikafalva község szesz és szesz-
es ita-
lok korcsmárlási joga az 1886. évre ki-
adandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó
évi december hó 11-én délelőtti 9 óra-
kor a község-házánál megtartandó nyil-
ványos árverésen fog eszközöltetni; mi is
azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mi-
kép árverezni ohajtók a kikiáltási ár
10%-át bánatpénzképen az árverés meg-
kezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulirtot-
nál, valamint a körjegyzői irodában is
bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án.

3—3 Gábor Péter,
szolgabíró.

Sz. 4741—1885.

Arverési hirdetmény.

Futásfalva község szesz és szesz-
es ita-
lok korcsmárlási joga az 1886. évre ki-
adandó lévén, az alulirt közbejöttével
folyó évi december hó 11-én délelőtti
11 órákor a község-házánál megtartandó
nyilvános árverésen fog eszközöltetni;
mi is azon figyelmeztetéssel tétetik köz-
zé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási
ár 10%-át bánatpénzképen az árverés
megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulirtot-
nál, valamint a körjegyzői irodában is
bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án.

3—3 Gábor Péter,
szolgabíró.

Sz. 4741—1885.

Arverési hirdetmény.

Felsőtörja község szesz és szesz-
es ita-
lok korcsmárlási joga az 1886. évre ki-
adandó lévén, az alulirt közbejöttével
folyó évi december hó 11-én délután 3
órákor a község-házánál megtartandó
nyilvános árverésen fog eszközöltetni;
mi is azon figyelmeztetéssel tétetik köz-
zé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási
ár 10%-át bánatpénzképen az árverés
megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulirtot-
nál, valamint a körjegyzői irodában is
bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án.

3—3 Gábor Péter,
szolgabíró.

ÉN CSILLAG ANNA

185 centimeter hosszú óriási Loreley-
hajammal, ezerekre menő köszönő ira-
tokkal bizonyítottam be, — melyek min-
denkinek rendelkezésére állanak —
hogy az általam kitalált kenőcs, mint
legbiztosabb szer, mindennemű hajbeteg-
ségek és hajhullás ellen, a hajnöves elő-
mozdítására, a hajbőr erősítésére, fej-
köszvény, korpaképződés és kopaszodás,
ugy bajusz és szakáll gyérsege ellen bá-
mulatos eredménnyel használtatott.
Bizonyítványok a szer elemzéséről a
leghíresebb szakférfiak részéről rendelkezésre állanak.

Egy tégly ára 50 kr, 1 frt, 2 frt,
használati utasítással együtt. Postai
utánvétellel, vagy az összeg előleges be-
küldése mellett a világ minden részébe
megküldetik

Csillag és társa
gyárából.

Budapest, VI. királyutca 26. sz.

Kézdi-Vásárhelyt kapható Kovács Ferencz
gyógyszertárában, valamint Magyarország jelenté-
kenyebb gyógyszer-tárjaiban. 2—20

A »Betegbarát« című röpirat-
ban számos háziszor van ismer-
tetve, melyek sok éven keresztül meg-
bizhatónak bizonyultak s ez okból a
legmeglebbe ajánlata méltók. Minden
betegnek ismerni kellene a röpiratot.
Különösen pedig azokat, a kik közsé-
nyben vagy csúszban, tudósorvadásban,
ideggyengeségben, sápkórban stb. szen-
vednek, arra figyelmeztetjük, hogy az
egyszerű háziszerek által nagyon
gyakran még az úgynevezett gyógyit-
hatlan betegségek is megszűntek. A
ki a »Betegbarátot« olvasni kívánja,
az írjon egy levelezőlapot Richter
kiadó-intézetnek Lipcsébe, mire a
röpirat megküldetik. A megrendelőnek
ez költsége nem kerül.

Bor-árjegyzék.

	Árak literenként.
1885. évi ujbó	18 krajczár.
1884. „ ó-bor	22 „
1882. „ jó asztali bor	28 „
1882. „ jobb minőségű	32 „
1879. „ kitűnő ó-bor	40 „
1879. „ rizling	60 „
Küküllőmenti Gálfalváról, a híres törökhegyi bor, 1879. évi termés	70 „
Budai sashgyi vörös gyógy-bor	60 és 80 kr.
Ruszi asszabor, 2 puttonyos	1 frt 20 kr.

A fentjelzett borok árából 50 literen felüli kivitelnél a fogyasztási
adó, 1¹/₁₀ kr. leszámitatik.

Bor-raktárom nyitva van mindennap d. e. 11 órától d. u. 1 óráig, azontul kivá-
natra bármikor.

A t. cz. borfogyasztó közönséget tisztelettel értesitem arról, hogy boraimat
én személyesen a termelőtől, az első kézből, a legjobb bortermelő helyekről és leg-
jobb hegyekből vásárolok be, azoknak kezelésére és tisztaságára a legnagyobb gon-
dot fordítok, s így bátran és lelkiismeretesen ajánlom tiszta, jóízű, nagy v á-
laszték boraimat.

K.-Vásárhelyt, 1885. november 26.

1—*

Teljes tisztelettel
KÖLÖNTE MÓZES,
bor-kereskedő.